DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W SZCZECINIE

Szczecin, dnia 13 czerwca 1956 r. Nr 8 poz. 29—34

TREŚĆ:

poz. 29.

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 11/56

Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 15 maja 1956 r. w sprawie przepisów porządkowych obowiązujących przy wykonywaniu rybołówstwa na Zalewie Szczecińskim i wodach przyległych administrowanych przez Szczeciński Urząd Morski.

Na podstawie art. 2, pkt. 12 i art. 7, pkt. 1, dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządzam co następuje:

§ 1

Ze względu na bezpieczeństwo żeglugi oraz dla zapewnienia ochrony uprawiających rybołówstwo wszelkie narzędzia rybackie wystawione na Zalewie Szczecińskim i wodach przyległych winny być należycie oznakowane tak, by położenie w wodzie można było łatwo rozpoznać ze statku i by można było w każdym wypadku ustalić do kogo one należą.

§ 2

Haki (np. haki węgorzowe, sandaczowe itp.) winny mieć na obu końcach zestawu bojkę z drzewcem wystającym ponad wodę na wysokość 1,5 m zaopatrzoną u góry w dwie prostokątne chorągiewki koloru czarnego, każda o wymiarach 15×40 cm, przymocowane do drzewca krótszym bokiem w odstępie 10 cm jedna od drugiej. Ponadto w odległości co 500 haczyków winny być umieszczone bojki pośrednie z drzewcem jak wyżej, zaopatrzone w jedną tylko prostokątną chorągiewkę koloru czarnego o rozmiarach 30×40 cm.

§ 3

Sieci stawne (np. nety sandaczowe, certowe itp.) winny mieć na obu końcach zestawu bojki jak w § 2 z tym, że jeden zestaw sieci nie może przekraczać 500 metrów i winien mieć bojkę pośrednią w połowie zestawu. Drzewca końcowe winny być zaopatrzone u góry w dwie prostokątne chorągiewki koloru cytrynowego o rozmiarach 15×40 cm przymocowane do drzewca krótszym bokiem w odstępie 10 cm jedna od drugiej. Natomiast drzewca na bojkach pośrednich winny być zaopatrzone w jedną tylko chorągiewkę koloru cytrynowego w rozmiarach 30×40 cm przymocowaną do drzewca krótszym bokiem.

§ 4

1. Zestaw sieci dryfujących nie może przekraczać 1000 m długości i w nocy winien być oznaczony trzema bojkami z białym światłem na początku, w połowie i na końcu zestawu. Zestaw sieci dryfujących z jednostką rybacką winien mieć na końcu i w połowie bojki z białym światłem a łódź dryfująca z zestawem winna być oznaczona światłami wg. prawidła nr 9 lit. c i d przepisów międzynarodowych o zapobieganiu zderzeniom na morzu (Rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 12 lipca 1954 r. w sprawie przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu — Dz. U. Nr 44, 207). Ponadto sieci dryfujące winny mieć w dzień na końcu, w połowie i na początku zestawu bojkę z umieszczoną na niej na drzewcu wystającym 1,5 m ponad poziom wody chorągiewkę koloru białego o rozmiarach 30×40 cm przymocowaną do drzewca krótszym bokiem.
2. Dryfujące haki winny być oznaczone w sposób ustalony w § 4 pkt. 1, z tym, że odległość między chorągiewkami winna wynosić około 150 m, zaś między światłami około 200 m.

§ 5

1. Zakazane jest pozostawianie w wodzie kotwic, pali, narzędzi stałych i ich części, gdy rybołówstwo się kończy lub przerywa na dłuższy okres czasu. Nie dotyczy to przypadków gdy przerywa się rybołówstwo na krótszy czas dla suszenia lub naprawy narzędzi połowów.
2. Użyte przy połowie pale winny wystawać ponad normalny stan wody co najmniej na 1 m, jednakże nie więcej niż 2 m.

§ 6

1. Wszelki sprzęt połowowy przed użyciem winien być zbadany przez Inspektora Rybołówstwa Morskiego danego Obwodu i oplombowany.
2. Niewody, przywłoki, włoczki do połowu przynęty oraz wszelkiego rodzaju cezy ręczne winny mieć wypaloną lub wyciętą na wszystkich gumulcach oznakę danej jednostki rybackiej nadanej przez Szczeciński Urząd Morski, a używanie ich może nastąpić za imiennym zezwoleniem Szczecińskiego Urzędu Morskiego.
3. Żaki winny być oznaczone przez wypalanie lub wyraźne wycięcie na ostatnim palu przy matni oznaki jednostki rybackiej nadanej przez Szczeciński Urząd Morski. Ponadto każdy zestaw żaków winien mieć przy obu końcach zestawu tablice o wymiarach 20×30 cm umieszczone na palach na wysokości 1,5 m ponad poziom wody z wyraźnym oznaczeniem na nich właściciela i przystani względnie portu macierzystego jednostki rybackiej. Oznaczenie to winno być wykonane czarnymi literami na białym tle.
4. Przy pławnicach, mancach, netach, drygawicach itp. pierwszy pływak umieszczony przy uchu zamku winien być pomalowany na kolor biały oraz mieć wyraźne i trwałe oznaczenie nadanej przez Szczeciński Urząd Morski oznaki jednostki rybackiej.
5. Bojki i boje przy hakach, sieciach zastawnych i dryfujących oraz innym sprzęcie winny być pomalowane na kolor żółty i oznaczone nadaną przez Szczeciński Urząd Morski oznaką jednostki rybackiej. Odnośnie litery i liczby winny być co najmniej 5 cm wysokie i 1 cm szerokie.
6. Każdy może dodatkowo oznaczyć swoje narzędzia rybackie lub ich części przez przytwierdzenie do nich nierdzewnych tabliczek lub plomb z oznaczeniem na nich

swego imienia i nazwiska oraz numeru karty rybackiej albo też w inny zwyczajowo przyjęty sposób.

7. Sadze rybne winny być oznaczone imieniem i nazwiskiem właściciela oraz miejscem zamieszkania względnie nazwą spółdzielni i nazwą bazy.

§ 7

1. Ustala się następujące minimum odstępów frontalnych dla wykładania narzędzi połowowych:

 a) wszelkie sieci dryfujące nie mogą być wykładane w odległości frontalnej mniejszej niż 1000 m jeden zestaw od drugiego.

 b) zestawy sprzętu stawnego jak żaki, nety itp. za wyjątkiem miroży i węgornic nie mogą przekraczać 500 m i winne mieć przerwy (odstępy) po 250 m, tj. połowę szerokości zestawów z tym, że odległość drugiej linii zestawu od pierwszej w kierunku równoległym nie może być mniejsza niż 500 m.

2. Jeżeli chodzi o minimalny odstęp między narzędziami połowowymi należącymi do różnych rybaków obowiązuje przy wykładaniu zestawu żakowego o także wszelkich sieci stawnych zachowanie co najmniej 50 m odległości bocznej w danym zestawie, jednak długość całego zestawu musi być zgodna z § 7 pkt. 1 liter. b.

3. W wypadkach szczególnych uzasadnionych miejscowymi warunkami Inspektor Rybołówstwa Morskiego może przewidzieć w niniejszym paragrafie odstępy frontalne i boczne zmniejszyć na czas niezbędny.

§ 8

1. Poza wypadkami siły wyższej (np. silny prąd boczny, wiatr) nie wolno przy połowach niewodem brzegowym i przywłową zajmować dla tego rybołówstwa większego odcinka brzegowego niż odcinek równy 4/5 długości sprzętu. W zasięgu tego odcinka inni rybacy nie mogą wykonywać jakiegokolwiek rybołówstwa ani też w inny sposób niepokoić poławiających niewodem brzegowym lub przywłoką.

2. Zespoły zamierzające poławiać niewodami brzegowymi i przywłokami winny przed rozpoczęciem połowów podzielić między siebie odcinki brzegu zgodnie z przepisami punktu „1" niniejszego paragrafu oraz poinformować się wzajemnie co do kierunku zamierzonego zarzucania sprzętu i sprawdzić czy w miejscu zamierzonego zaciągu nie ma wystawionego sprzętu stawnego a to celem uniknięcia nieporozumień i zatargów.

§ 9

Zespół niewodowy i przywłokowy, który dla celów rybołówstwa wypracuje sobie za uprzednim porozumieniem z Inspektorem Rybołówstwa Morskiego toń połowową przez oczyszczenie z wraków i innych przeszkód niezbędnego odcinka dna zalewu może z wyłączeniem innych rybaków korzystać z tej toni na czas nieograniczony. W wypadku gdyby zespół niewodowy lub przywłokowy nie korzystał z wypracowanej przez siebie toni, Inspektor Rybołówstwa Morskiego przydzieli ją innemu zespołowi łowczemu. Szczeciński Urząd Morski za pośrednictwem swych inspektorów określa granice toni niewodowych i przywłokowych oraz które z nich i ile mogą być eksploatowane przez poszczególne zespoły.

§ 10

1. Kto pierwszy zajął miejsce do połowów ryb i narzędzia swoje wyłożone w wodzie należycie oznaczył, nie może być usunięty ze swego miejsca ani niepokojony w swym rybołówstwie przez innego rybaka, jak długo ma swe narzędzia wyłożone i ich do rybołówstwa używa.
 Samowolne usuwanie, przesuwanie, przestawianie lub uszkadzanie cudzych narzędzi połowu, oraz wykładania narzędzi rybackich w wyłożone już narzędzia innego rybaka jest wzbronione.

2. Osoby uprawiające rybołówstwo winny przestrzegać kolejności i porządku połowów ustalonych przez Inspektora Rybołówstwa Morskiego z uwzględnieniem istniejących zwyczajów.

§ 11

Zajęcie miejsca stawnego uważa się za dokonane z chwilą wstawienia co najmniej trzech żaków lub węgornic i oznaczenia tyczką końcowej długości przewidzianego zestawu z tym, że oznaczona tyczką długość winna być zastawiona w ciągu trzech dni.

Po terminie powyższym w razie niezastawienia dalszej partii sprzętu służy prawo wykorzystania wytyczonego miejsca innym rybakom. W wypadku niewykorzystania tego miejsca przez innych rybaków tyczka winna być w ciągu pięciu dni od daty jej wstawienia wyjęta przez tego rybaka, który sprzęt wystawił i postawiona na końcu wystawionego sprzętu.

Zajęcie miejsca stawnego pod węgornice (alhamy) na torach wodnych i przesmykach regulują oddzielne przepisy.

Poza torami wodnymi i przesmykami pierwszeństwo do stanowisk węgornic mają rybacy, którzy te stanowiska zajmowali w uprzednich latach.

Ponadto przy zajmowaniu stanowisk pod węgornice obowiązują następujące zasady:

1. Każdy rybak może zająć tyle stanowisk pod węgornice, ile będzie mógł obstawić sprzętem.

2. Odległość zestawu węgornic jednego rzędu od drugiego w kierunku równoległym winna wynosić nie mniej jak 500 m a zestaw może być ustawiony tylko do połowy kanału lub rzeki, oraz 3/4 szerokości zatoczki.

3. Rybacy nowi względnie rybacy, którzy dotychczas nie używali węgornic i chcą stosować tego rodzaju sprzęt, muszą wyszukać sobie nowe miejsca pod zastawy węgornic.

4. Miejsca opróżnione przez rybaków, którzy zrezygnowali z rybołówstwa względnie zostali pozbawieni prawa wykonywania rybołówstwa zostaną dla rybaków spółdzielczych rozdzielone przez zarząd spółdzielni.
 O przydziale miejsc opróżnionych przez rybaków indywidualnych decyduje Inspektor Rybołówstwa Morskiego danego obwodu.

5. Rybacy indywidualni, którzy wstępują do spółdzielni, przechodzą wraz ze stanowiskami węgornic.

§ 12

Rybacy wykładający narzędzia lub poławiający w pobliżu miejsc gdzie wyłożone są cudze narzędzia połowów winni zachować niezbędne środki ostrożności, by narzędzi tych nie uszkodzić. W szczególności dotyczy to rybaków poławiających niewodami, przywłokami i sieciami dryfującymi.

§ 13

Wzbronione jest rybakom zatrzymywać lub umocowywać jednostki rybackie do sieci, boi, pływaków i innego wyłożonego w wodzie sprzętu rybackiego należącego do innych rybaków.

§ 14

W wypadku gdy na skutek sztormu lub innych przyczyn ulegną poplątaniu wyłożone w wodzie sieci lub haczyki, które należą do różnych rybaków nie wolno ich rozcinać bez zgody stron, chyba, że dowiedzione zostanie, iż nie było możliwości oddzielenia ich w inny sposób. Przecięte liny winny być w każdym razie natychmiast należycie związane.

§ 15

W razie znalezienia lub wyłowienia zaginionych względnie utraconych w inny sposób przez właścicieli jednostek rybackich przedmiotów wyposażenia i takielunku, sieci i innego sprzętu połowowego mają zastosowanie przepisy ustawy o rozbitkach morskich.

Fakt znalezienia z podaniem rodzaju i ilości znalezionych rzeczy należy natychmiast po przybyciu do portu zgłosić Inspektorowi Rybołówstwa Morskiego danego obwodu.

§ 16

Poza wypadkami wymienionymi w § 14 i § 15 żadnemu rybakami nie wolno pod jakimkolwiek pozorem przecinać, wyciągać z wody, zabierać i zatrzymywać nie należących do niego sieci i innego sprzętu rybackiego.

§ 17

Rybołówstwa nie wolno wykonywać w ten sposób by się przez to udaremniło lub utrudniało swobodną żeglugę. W szczególności zabronione jest poławianie na oznakowanych terenach wodnych, redach, terenach wojskowych i innych miejscach, co do których podano do publicznej wiadomości stały lub przejściowy zakaz wykonywania tam połowów.

§ 18

Wzbronione jest cumowanie do umieszczonych w wodzie oznakowań mielizn, wraków, torów wodnych, red, rybnych obwodów ochronnych itp.

W wypadku uszkodzenia, zerwania lub przesunięcia z miejsca odnośnych znaków, należy natychmiast po powrocie do bazy zawiadomić Inspektora Rybołówstwa Morskiego danego obwodu.

§ 19

Zarzucanie kotwicy w bezpośredniej bliskości miejsca, którędy przebiega kabel podwodny jest wzbronione.

§ 20

W zimie przy wykonywaniu robołówstwa pod lodem należy wyrąbać w lodzie otwory obstawić kawałkami lodu, a ponadto miejsca te oznaczyć wiechą, gałęziami lub chorągiewką dostatecznie widoczną.

§ 21

Szczególne obowiązki odnośnie noszenia i pokazywania przez statki rybackie świateł i sygnałów w czasie postoju, żeglugi i połowu a także odnośnie ustępowania z drogi względnie wymijania statków i sprzętu połowowego określone są w przepisach międzynarodowych o zapobieganiu zderzeniom na morzu.

§ 22

W czasie ochrony tarła ryb wszelki sprzęt czynny zostaje wycofany z eksploatacji a sprzęt stawny może być wystawiony zgodnie z każdorocznym zarządzeniem wydawanym przez Szczeciński Urząd Morski.

Wyjątek stanowią miroże węgorzowe, które dopuszcza się do połowu na tarliskach ochronnych poza rezerwatami przy czym należy zachować następujący porządek przy stawianiu tego sprzętu na tarliskach:

1. Mirоże winny być stawiane prostopadle do linii brzegu w odstępach 10 m w linii równoległej.
2. Zastaw nie może wynosić więcej jak 2 mirоże, a odległość między zastawami musi wynosić 1 m w linii prostopadłej.
3. Przy stawach krzyżowych odstęp między zastawami musi wynosić 20 m w linii równoległej i 2 m w linii prostopadłej. Materiał sieciowy do budowy miroży winien być o oczkach nie większych jak 16 mm w części przedniej a nie mniejszych jak 12 mm w części tylnej. Obwód serca w części przedniej nie może przekraczać 24 oczek, a w tylnej 16 oczek. Skrzydła miroży winny być zbudowane z materiału sieciowego o oczkach nie większych jak 20 mm, a długość ich przy mirożkach pojedynczych nie może przekraczać 5 m, zaś przy mirożkach podwójnych 10 m.

§ 23

Ewentualne spory, mogące wyniknąć przy stosowaniu powyższych przepisów rozstrzygają Inspektorzy Rybołówstwa Morskiego, od zarządzeń których przysługuje zażalenie do Szczecińskiego Urzędu Morskiego.

§ 24

Winni wykroczeń przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia na podstawie art. 10, dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej podlegają karze grzywny do 3.000 złotych lub aresztu do 1 miesiąca.

Orzecznictwo należy do Szczecińskiego Urzędu Morskiego.

§ 25

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 26

Traci swą moc obowiązującą zarządzenie nr 7 Dyrektora b. Morskiego Urzędu Rybackiego z dnia 15 marca 1952 roku i dotek do tego zarządzenia z dnia 10 czerwca 1952 roku.

Dyrektor
Szczecińskiego Urzędu Morskiego
E. Rumatowski

poz. 30.

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 12/56

Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 17 maja 1956 r. w sprawie ochrony gładzicy (Pleuronectes platessa) i storni (Pleuronectes flesus) na Zatoce Pomorskiej i dalszych częściach morza Bałtyckiego.

Na podstawie art. 2, pkt. 12 i art. 7, pkt. 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r .o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. P. R. L. Nr 6, poz. 35) zarządza się co następuje:

§ 1

Na wodach Zatoki Pomorskiej i dalszych częściach morza Bałtyckiego graniczących z województwem szczecińskim wprowadza się wymiar ochronny dla gładzicy (Pleuronectes platessa) i storni (Pleuronectes flesus), których długość mierzona od początku głowy do najdłuższego końca płetwy ogonowej wynosi mniej niż 21 cm.

§ 2

Złowione ryby płaskie o wymiarach mniejszych jak wykazane w § 1 winny być natychmiast po złowieniu wrzucone z powrotem do morza z zachowaniem środków ostrożności, by zachować je przy życiu.

§ 3

Punkty skupu ryb oraz zakłady przetwórcze nie mogą przyjmować ryb płaskich o wymiarach mniejszych jak przewidziano w § 1.

§ 4

Włoki i sieci stawne używane do połowu ryb płaskich winny mieć oczka o wymiarach 65 mm mierzone w stanie mokrym od środka jednego do środka drugiego węzła.

§ 5

Jednostki trałujące na węgorze włokami węgorzowymi muszą specjalnie zwracać uwagę na zachowanie przy życiu odłowionych niewymiarowych ryb płaskich i wrzucać je natychmiast z powrotem do morza.

§ 6

Na obszarze wodnym Zatoki Pomorskiej na południe od linii przeprowadzonej od głowicy wschodniego mola w Świnoujściu do góry Kawczej położonej na wschód od Międzyzdrojów trałowanie jest zabronione.

Obszar ten jest przeznaczony dla rybołówstwa haczyko-wo-siatkowego.

§ 7

W czasie od 1 lutego do 31 marca każdego roku wprowadza się czas ochronny dla gładzicy i połów jej jest w tym czasie wzbroniony.

§ 8

Winni wykroczeń przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia na podstawie art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz.

U. Nr 6, poz. 35) będą karani grzywną do 3.000 złotych lub aresztem do 1 miesiąca, niezależnie od ewentualnego pozbawienia prawa trałowania włokami węgorzowymi.

§ 9

Czuwanie nad przestrzeganiem przepisów niniejszego zarządzenia należy do Inspektorów Rybołówstwa Morskiego.

§ 10

Unieważnia się § 1. lit. b. w Instrukcji Szczecińskiego Urzędu Morskiego Nr 1 z dnia 25 stycznia 1955 r.

§ 11

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z mocą obowiązującą od dnia 25 maja 1956 roku.

Z-ca Dyrektora
Szczecińskiego Urzędu Morskiego
(—) R. Kilmar

poz. 31.

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 13/56

Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 25 maja 1956 r. w sprawie ruchu portowych, rybackich i sportowych jednostek pływających w porcie Szczecin.

Na podstawie dekretu z dnia 2 lutego 1955 roku o terenowych organach administracji morskiej art. 2, pkt. 1 i 7 i art. 7, pkt. 1 (Dz. U. PRL Nr 6, poz. 35) zarządzam co następuje:

§ 1

Wszystkie portowe, rybackie i sportowe jednostki pływające winny dobijać do miejsc na ten cel przeznaczonych.

§ 2

Miejsce stałego postoju portowych, rybackich i sportowych jednostek pływających musi być zgłoszone na piśmie do Kapitanatu Portu, a eksploatacja może nastąpić po uzyskaniu zgody Kapitanatu Portu.

§ 3

O każdym włączeniu lub wyłączeniu z eksploatacji portowej jednostki pływającej należy niezwłocznie powiadomić na piśmie Kapitanat Portu.

§ 4

Portowe jednostki pływające wypływające ze swej bazy muszą otrzymać od upoważnionego przez armatora pracownika polecenie wyjazdu, w którym będą uwidocznione:

a) nazwa lub numer rejestracyjny jednostki,

b) ilość załogi i ilość pasażerów,

c) trasa jazdy,

d) cel podróży,

e) godzina odbicia jednostki z bazy,

f) podpis upoważnionego pracownika, pieczęć i data.

Polecenie wyjazdu musi być wypisane jednym charakterem pisma, atramentem względnie ołówkiem kopiowym. Wycieranie, przekreślanie, lub poprawianie polecenia wyjazdu jest zabronione. Pod podpisem wystawiającego polecenie wyjazdu winno być podane czytelnie jego imię i nazwisko.

§ 5

Polecenie wyjazdu może być wypisane tylko w celach służbowych i to w takich wypadkach gdy dotarcie do celu lądem jest niemożliwe lub ekonomicznie nieuzasadnione. Przewożenie osób postronnych jest zabronione. Przewożenie na jednostkach portowych marynarzy statków pełnomorskich wymaga zgody Kapitanatu Portu i Urzędu Celnego. Jedynie odstępstwo od tej zasady jest dopuszczalne w stosunku do osób posiadających ogródki działkowe w porcie. W danym wypadku kierownik jednostki pływającej musi stwierdzić czy osoby te posiadają ważne przepustki wydane przez Kapitanat Portu. Na przepustkach tych jest określony teren i tylko na ten teren należy w/w osoby przewieźć. Przewóz osób do ogródków działkowych winien nastąpić po najkrótszej trasie lecz zgodnie z przepisami. Ilość osób udających się do ogródków działkowych musi być uwidoczniona w poleceniu wyjazdu.

§ 6

Pracownik wystawiający polecenie wyjazdu winien być przez armatora pouczony o odpowiedzialności za zgodność polecenia wyjazdu z prawdą i niniejszym zarządzeniem.

W wypadku stwierdzenia wykroczenia wynikającego z faktu, że pracownik wystawiający polecenie wyjazdu nie był pouczony o odpowiedzialności za zachowanie przepisów zgodnie z niniejszym zarządzeniem, odpowiedzialność spada na armatora.

§ 7

Wykaz pracowników uprawnionych do wypisywania poleceń wyjazdu musi być podany na piśmie do Kapitanatu Portu. W wykazie tym należy podać: imię i nazwisko podpisującego polecenie wyjazdu, rok i miejsce urodzenia, stanowisko służbowe i miejsce zamieszkania i wzór podpisu.

§ 8

Od posiadania poleceń wyjazdu zwolnione są jednostki pływające, które nie zabierają pasażerów a zgłaszają swoją jazdę w Kapitanacie Portu u Dyżurnego Oficera Portu, oraz jednostki pasażerskie Żeglugi na Odrze.

§ 9

Portowe jednostki pływające mogą w uzasadnionych wypadkach być zwolnione czasowo od wystawienia poleceń wyjazdu i w tym wypadku otrzymują odpowiednie zaświadczenie z Kapitanatu Portu.

§ 10

Jednostki rybackie (łodzie motorowe i wiosłowe) posiadające swe bazy w porcie udają się, na łowiska najkrótszą trasą (jednak zgodnie z przepisami) przez port następującymi przejściami:

a) okolica Inoujścia,

b) Kanał Leśniczówka,

c) rzeka Święta.

Załogi jednostek rybackich muszą posiadać poza dokumentami wymaganymi na łódź i upoważnieniem do prowadzenia jednostki rybackiej karty rybackie. Zabieranie pasażerów jest zabronione.

§ 11

Sportowe jednostki pływające mogą się poruszać po porcie na warunkach podanych przez Kapitanat Portu.

§ 12

Prawo kontrolowania jednostek pływających w zakresie niniejszego zarządzenia przysługuje funkcjonariuszom Szczecińskiego Urzędu Morskiego, Wojsk Ochrony Pogranicza i Urzędu Celnego.

§ 13

Winni wykroczeń przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia na podstawie art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej będą karani grzywną do 3.000 złotych lub aresztem 1 miesiąca.

§ 14

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1956 roku.

Dyrektor
Szczecińskiego Urzędu Morskiego
E. Rumatowski

poz. 32.

OBWIESZCZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 24 maja 1956 r.

O ochronie zwierzyny łownej.

Na terenie Województwa Szczecińskiego stwierdzono szkodliwe objawy tępienia zwierzyny łownej przez uprawianie kłusownictwa, wnykarstwa, sidlarstwa, niszczenia gniazd ptaków łownych, stosowania różnych innych niedozwolonych sposobów wchodzenia w posiadanie zwierzyny, oraz niszczenia zwierzyny i ptactwa przez wałęsające się psy gospodarskie i koty, jak również wypalania łąk, trzcin i szuwarów bez zezwolenia prezydium rady narodowej, a także świadomego niszczenia gniazd, wybierania jaj oraz chwytania młodego ptactwa przy czynnościach koszenia trzcin i szuwarów w okresie lęgów i rozmnoży zwierzyny.

Zwierzyna i ptactwo dziko żyjące stanowią nasze wspólne bogactwo narodowe, chronione prawem i jakiekolwiek łamanie obowiązujących w tym zakresie przepisów stanowi szkodnictwo gospodarcze, wyrządzając straty w gospodarce narodowej.

W związku z powyższym, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — biorąc pod uwagę konieczność likwidacji szerzącej się plagi szkodnictwa łowieckiego, — **ostrzega że:**

1) winni polowania bez posiadania uprawnień łowieckich, podlegają karze grzywny do 3000 zł lub karze aresztu do 3 miesięcy (art. 33 prawa łowieckiego Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 300);

2) winni wchodzenia w posiadanie zwierzyny łownej przy pomocy trutek, wnyków, dołów, żelaz, sideł oraz środków odurzających, podlegają karze grzywny do 3000 zł lub karze aresztu do 3 miesięcy;

3) winni chwytania i przetrzymywania zwierzyny łownej bez odpowiedniego zezwolenia podlegają karze grzywny do 3000 zł i karze aresztu do 3 miesięcy;

4) winni podbierania jaj, wybierania piskląt lub też niszczenia gniazd ptaków łownych podlegają karze grzywny do 3000 zł lub karze aresztu do 3 miesięcy;

5) winni polowania w czasie ochronnym podlegają karze grzywny do 3000 zł lub karze aresztu do 3 miesięcy;

6) winni wprowadzenia do obrotu zwierzyny łownej ubitej z naruszeniem przepisów o zasadach obrotu tą zwierzyną, podlegają karze grzywny do 3000 zł lub aresztu do 1 roku;

7) winni dopuszczenia się czynnej napaści lub groźby karalnej względem straży łowieckiej lub osób uprawnionych do ścigania szkodnictwa łowieckiego — podlegają, zależnie od kwalifikacji przestępstwa, karze więzienia do lat 5 (art. 133 K.K.) lub karze więzienia do lat 2 względnie aresztu do lat 2 (art. 250 K.K.);

8) kto narusza cudze prawo polowania lub rybołówstwa podlega karze aresztu do roku lub grzywny. Jeśli sprawca działa zawodowo podlega karze więzienia do lat 2 (art. 270 Kodeksu Karnego);

9) kto względem właściciela lasu, pola, prawa polowania lub rybołówstwa albo osoby, do ochrony tychże praw upoważnionej, dopuszcza się przemocy lub groźby karalnej w celu przeszkadzania wykonywaniu lub ochronie prawa, przytrzymaniu na gorącym uczynku naruszającego albo odebraniu narzędzi przestępstwa, podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu (art. 271 Kodeksu Karnego).

Niezależnie od tych kar sprawca wykroczenia obowiązany jest uiścić należność za nieprawnie zdobytą zwierzynę w wysokości podanej w cenniku Ministerstwa Leśnictwa. Równocześnie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej podaje, że zgodnie z art. 11 cytowanego dekretu członkowie Polskiego Związku Łowieckiego, dozorcy łowisk oraz pracownicy administracji Lasów Państwowych mają prawo i obowiązek zabijać włóczące się w obwodach łowieckich psy niemyśliwskie i koty, jako wyrządzające ogromne szkody w zwierzostanie w okresie lęgów. W związku z tym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej wzywa społeczeństwo województwa do przestrzegania przepisów prawa łowieckiego oraz współdziałania z Prezydiami Rad Narodowych, organami Milicji Obywatelskiej, administracją Lasów Państwowych i Polskiego Związku Łowieckiego w wykrywaniu określonych wyżej wykroczeń.

St. Marszał
Z-ca Przewodniczącego Prezydium Wojew. R.N.

poz. 33.

ORZECZENIE

Okręgowej Komisji Kontroli Zawodowej przy Prez. WRN w Szczecinie z dnia 29.II.1956 w sprawie Eugenii Plażuk.

Okręgowa Komisja Kontroli Zawodowej przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie w składzie:

Przewodniczący kompletu orzekającego: dr St. Pawlukiewicz.

Członkowie kompletu orzekającego: ob. Guziołek Florentyna, ob. Grabowska Regina.

Przy udziale Rzecznika Okręgowego: dr Juliusz Zając.

Po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29.II.56 r. sprawy Ob. Eugenii Plażuk — piel. obwinionej o to, że: podrywała autorytet fachowego personelu Szpitala oraz niesumiennie wykonywała swoje obowiązki.

Orzekła

Uznaje za winną pielęgniarkę Eugenię Plażuk zam. w Szczecinie, popełnienia wykroczenia zawodowego wyżej opisanego i na mocy art. 4 (1) ustawy z dnia 18 lipca 1950 r. o odpowiedzialności zawodowej fachowych pracowników służby zdrowia (Dz. U: R. P. Nr 36, poz. 332) skazuje na:

1) karę nagany na okres 1-go roku obostrzoną ogłoszeniem w Woj. Dz. Urz.,

2) kosztami postępowania obciąża się: obwinioną.

Uzasadnienie

Pielęgniarka dyplomowana Plażuk Eugenia w rozmowie z pacjentką odezwała się niewłaściwie słowami: „po co pani tu jeszcze leży, tu wykończą panią i dziecko".

Wypowiedź ta wpłynęła bardzo ujemnie na samopoczucie pacjentki i poderwała jej zaufanie do personelu fachowego Kliniki.

Ponadto obwiniona w przebiegu pracy wykazywała niesumienność i lekceważenie obowiązków zawodowych.

W świetle powyższego Komplet Orzekający postanowił jak wyżej.

Przewodniczący:
dr Stanisław Pawlukiewicz

Członkowie:
ob. Florentyna Guziołek
ob. Regina Grabowska

poz. 34.

OGŁOSZENIE

Szczecińskiej Wytwórni Wódek z dnia 24 maja 1956 r. w sprawie przejęcia przedsiębiorstwa na własność Państwa.

Na podstawie § 73 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 30. I. 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Skarbu z dn. 18. 11. 1948 r. Nr GM. 6681/2/48 — ogłasza się, że sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy poniżej wymienionego przedsiębiorstwa:

Nazwa przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Miejsce położenia	Imię i nazwisko właściciela	Data, godzina i miejsce sporządzenia protokółu
Rektyfikacja Szczecin - Lastadie	retyfikacja spirytusu	Szczecin Łasztownia ul. Przejazd Nr 1	Fabryka Cukrów i Czekolady „Gryf“ w Szczecinie	26 czerwca 1956 r. o godz. 10.00 w Szczecińskiej Wytwórni Wódek przy ul. Jagiellońskiej 63/64

Wzywa się właścicieli powyższego przedsiębiorstwa oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdaw.-odb. Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu.

Dyrektor
Marian Puciński

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Woj. R. N. — Szczecin, Wały Chrobrego 4.
Redakcja i Administracja: pokój 252 (II piętro). Tel. 59-19, wewn. 276.

Warunki prenumeraty oraz cennik ogłoszeń:

Prenumerata roczna 1 egz. — 18 zł.
Prenumerata półroczna 1 egz. — 10 zł.
Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł, przy większej ilości druku o 0,30 zł więcej od każdej strony drukowanej.
Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów — ryczałt 10,50 zł, za każdy następny dokument pobiera się opłatę w wys. 1,50 zł.
Prenumeratę i należność za ogłoszenia uiszczać z góry na konto Prez. Woj. R. N. do N. B. P. II Oddział Miejski Nr 1412—95/1—214 część 15, dz. 5, poz. 19.
Cena egz. 1,50 zł.

ODBIORCA:

Rękopis otrzymano dnia 9. 6. 56 Złożono dnia 11. 6. 56. Podpisano do druku dnia 12. 6. 56. Druk ukończono 13. 6. 56

Szczec. Zakł. Graf. ul. Krzysztofa 7 3087 22. 5. 56 1150 p. druk. kl. 7 60 g. A4x2 X-7-790